

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

της 11ης Απριλίου 2018

σχετικά με πρόταση κανονισμού για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου

(CON/2018/20)

(2018/C 220/02)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Την 1η Φεβρουαρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου ⁽¹⁾ (εφεξής ο «προτεινόμενος κανονισμός»).

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στα άρθρα 127 παράγραφος 4 και 282 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς ο προτεινόμενος κανονισμός, αφενός, αφορά τον πρωταρχικό στόχο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) να διατηρεί τη σταθερότητα των τιμών κατά τις αναφορές των άρθρων 127 παράγραφος 1 και 282 παράγραφος 2 της Συνθήκης και του άρθρου 2 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής το «καταστατικό του ΕΣΚΤ») και, αφετέρου, περιέχει διατάξεις σχετικά με τη συμμετοχή της ΕΚΤ στη δομή διακυβέρνησης και στην άσκηση των καθηκόντων του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου.

Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Η ΕΚΤ υποστηρίζει την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να υπαγάγει τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ) στο ενωσιακό νομικό πλαίσιο ⁽²⁾. Όπως αναφέρεται στην έκθεση των πέντε προέδρων για την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης ⁽³⁾, η οποία εκπονήθηκε από τους προέδρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Ευρωμάδας και της ΕΚΤ, η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί σημαντικό βήμα προς την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης. Η ίδρυση του ΕΜΣ ως οργάνου της Ένωσης θα του επιτρέψει να επιτύχει αποτελεσματικότερα τον στόχο του, δηλαδή τη συμβολή του στη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ και των κρατών μελών που συμμετέχουν στην Τραπεζική Ένωση. Για την επίτευξη του στόχου του ο ΕΜΣ μπορεί να χρησιμοποιεί κεφάλαια και να παρέχει στήριξη σταθερότητας συνδράμοντας κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης.

Εξάλλου, η ΕΚΤ σημειώνει ότι, εάν ο ΕΜΣ εξακολουθήσει να λειτουργεί εκτός της ενωσιακής έννομης τάξης ως διακυβερνητικό όργανο, οποιαδήποτε μελλοντική συζήτηση σχετικά με τα καθήκοντα που θα μπορούσε να αναλάβει στον τομέα της οικονομικής διακυβέρνησης πρέπει να σεβαστεί τις υφιστάμενες αρμοδιότητες της Ένωσης και των θεσμικών της οργάνων βάσει του ενωσιακού δικαίου ⁽⁴⁾.

Η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός αποτελεί ένα σημαντικό πρώτο βήμα και ότι θα χρειαστούν περαιτέρω μεταρρυθμίσεις του ΕΜΣ. Πρώτον, θα πρέπει να θεθούν στη διάθεση του ΕΜΣ τα απαραίτητα χρηματοδοτικά μέσα για την επίτευξη των στόχων και την εκπλήρωση των καθηκόντων του. Η ΕΚΤ συνιστά την περαιτέρω εξέταση των χρηματοδοτικών αυτών μέσων, προκειμένου να διασφαλιστεί η προσφορότητά τους τόσο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των αιτιών της χρηματοπιστωτικής αστάθειας και του κινδύνου μετάδοσης σε καταστάσεις έντονης αστάθειας της αγοράς ⁽⁵⁾, όσο και για τη στήριξη της Τραπεζικής Ένωσης. Ειδικότερα, προκειμένου να μπορούν να συμβάλλουν αποτελεσματικότερα στην πρόληψη των κρίσεων, τα μέσα προληπτικής χρηματοδοτικής συνδρομής θα πρέπει να βελτιωθούν και η χρήση τους να συνδεθεί με την πλήρωση πρόσφορων όρων. Δεύτερον, η αποτελεσματική εφαρμογή των συγκεκριμένων μέσων καθιστά σημαντική την ενίσχυση των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του ΕΜΣ, προκειμένου να διασφαλίζονται η ταχύτητα και η αξιοπιστία των διαδικασιών λήψης αποφάσεων στη βάση ανεξάρτητων τεχνικών συμβουλών υψηλής ποιότητας.

⁽¹⁾ COM(2017) 827 τελικό.

⁽²⁾ Βλέπε παράγραφο 8 της γνώμης CON/2011/24. Όλες οι γνώμες της ΕΚΤ δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της (www.ecb.europa.eu).

⁽³⁾ Βλέπε Ευρωπαϊκή Επιτροπή, «Η ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης», έκθεση του Jean-Claude Juncker σε στενή συνεργασία με τους Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi και Martin Schulz, 22 Ιουνίου 2015, διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής (www.ec.europa.eu).

⁽⁴⁾ Βλέπε απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1971, Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, 7-71, ECLI:EU:C:1971:121, σκέψη 20· γνωμοδότηση 1/92 της 10ης Απριλίου 1992, ECLI:EU:C:1992:189, σκέψη 41· απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Thomas Pringle κατά Government of Ireland κ.λπ., C-370/12, ECLI:EU:C:2012:756, σκέψη 158.

⁽⁵⁾ Βλέπε παράγραφο 6 της γνώμης CON/2011/24.

Ειδικές παρατηρήσεις

1. Ο ρόλος της ΕΚΤ

- 1.1. Η Συνθήκη για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (εφεξής η «Συνθήκη ΕΜΣ») αναθέτει την άσκηση σειράς καθηκόντων του ΕΜΣ στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΚΤ. Συγκεκριμένα, ανατίθεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΚΤ, το καθήκον να αξιολογεί τις αιτήσεις για στήριξη σταθερότητας, τη διαπραγμάτευση μνημονίου κατανόησης στο οποίο καθορίζονται οι όροι της παρεχόμενης χρηματοδοτικής συνδρομής και την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τους εν λόγω όρους. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της αξιολόγησης των αιτήσεων για στήριξη σταθερότητας ο πρόεδρος του συμβουλίου διοικητών υποχρεούται να αναθέτει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΚΤ, την αξιολόγηση της ύπαρξης κινδύνου για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της ή επιμέρους κρατών μελών της, της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους και των πραγματικών ή δυνητικών αναγκών χρηματοδότησης του οικείου κράτους. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΕΚΤ επιφορτίζονται με την αξιολόγηση του χαρακτήρα επείγοντος των ως άνω αιτήσεων και συμμετέχουν ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις του συμβουλίου διοικητών και του συμβουλίου διευθυντών.
- 1.2. Στην υπόθεση Pringle⁽¹⁾ το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) έκρινε ότι τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Επιτροπή και στην ΕΚΤ στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΜΣ, όσο σημαντικά και αν είναι, δεν παρέχουν ίδια εξουσία λήψης αποφάσεων. Εξάλλου, οι ενέργειες των δύο αυτών οργάνων στο πλαίσιο της ως άνω Συνθήκης δεσμεύουν μόνον τον ΕΜΣ⁽²⁾. Το ΔΕΕ έκρινε περαιτέρω ότι «[δ]σον αφορά τα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ από τη Συνθήκη ΕΜΣ, αυτά είναι σύμφωνα με τα διάφορα καθήκοντα τα οποία η Συνθήκη ΛΕΕ και το καταστατικό του ΕΣΚΤ αναθέτουν στο εν λόγω θεσμικό όργανο»⁽³⁾.
- 1.3. Ο ρόλος της ΕΚΤ σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό παραμένει ως επί το πλείστον ίδιος με τον προβλεπόμενο στη Συνθήκη ΕΜΣ. Από την άποψη αυτή η ΕΚΤ θεωρεί σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι οποιαδήποτε συμβολή βάσει της Συνθήκης ΕΜΣ και του προτεινόμενου κανονισμού θα εστιάσει σε συγκεκριμένα θέματα που άπτονται, αφενός, του βασικού καθήκοντος του ΕΣΚΤ να χαράσσει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική και, αφετέρου, της συμβολής του στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Η συμμετοχή της ΕΚΤ αναμένεται πως θα διασφαλίσει τη δυνατότητα της ίδιας όχι μόνο να αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζονται τα καθήκοντά της, αλλά και να παρέχει την εμπειρογνομosύνη της προς όφελος του ΕΜΣ, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του εκάστοτε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Η τρέχουσα διατύπωση κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ασκεί τα καθήκοντά της «σε συνεργασία με» την ΕΚΤ διαμορφώθηκε μεσούσης της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Ενόψει της περαιτέρω ανάπτυξης και ενίσχυσης του μόνιμου πλαισίου διαχείρισης κρίσεων της Ένωσης μετά την εκδήλωσή τους η ΕΚΤ συνιστά την περαιτέρω αποσαφήνιση οποιασδήποτε μορφής συμβολής εκ μέρους της, ώστε να αποτυπώνονται καλύτερα τα καθήκοντα και η ανεξαρτησία της ίδιας βάσει των Συνθηκών και η σαφής κατανομή των αρμοδιοτήτων τεχνικής εμπειρογνομosύνης και των ευθυνών στο μελλοντικό πλαίσιο του ΕΜΣ. Ακόμη, όποτε είναι απαραίτητο η ΕΚΤ μπορεί να επιλαμβάνεται δεόντως, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της, πολιτικών που εμπίπτουν στον χρηματοπιστωτικό τομέα και μακροοικονομικών θεμάτων, όπως είναι οι κύριοι δημοσιονομικοί στόχοι και οι ανάγκες βιωσιμότητας και χρηματοδότησης.
- 1.4. Τέλος, η ΕΚΤ συνιστά την εισαγωγή διευκρινίσεων στον προτεινόμενο κανονισμό, οι οποίες να αποτυπώνουν τον ρόλο της βάσει άλλων νομοθετικών πράξεων, ιδίως στο πλαίσιο του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕΜ) που ιδρύθηκε το 2013, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης ΕΜΣ⁽⁴⁾. Τα μέσα χρηματοδοτικής συνδρομής που προορίζονται για τον τραπεζικό τομέα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρμοδιότητες της ΕΚΤ όσον αφορά την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων στο πλαίσιο του ΕΕΜ⁽⁵⁾. Από την άποψη αυτή ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει, στο πλαίσιο της προπαρασκευής για την παροχή στήριξης με τη μορφή των συγκεκριμένων μέσων, να διασφαλίζει την κατάλληλη και έγκαιρη συμμετοχή ή, κατά περίπτωση, πληροφόρηση της ΕΚΤ.

2. Στήριξη του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης

- 2.1. Ο προτεινόμενος κανονισμός εισάγει ένα νέο καθήκον του ΕΜΣ που εξυπηρετεί την επίτευξη του στόχου του να συμβάλει στη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ και των κρατών μελών που συμμετέχουν στην Τραπεζική Ένωση. Ο ΕΜΣ επιφορτίζεται με την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης με τη μορφή πιστωτικών ορίων ή εγγυήσεων στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), το οποίο ιδρύθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁶⁾.

(¹) Βλέπε υπόθεση Pringle, C-370/12.

(²) Βλέπε απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Thomas Pringle κατά Government of Ireland κ.λπ., C-370/12, σκέψη 161.

(³) Βλέπε απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Thomas Pringle κατά Government of Ireland κ.λπ., C-370/12, σκέψη 165. Βλέπε και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón της 14ης Ιανουαρίου 2015, Peter Gauweiler κ.λπ. κατά Deutscher Bundestag, C-62/14, ECLI:EU:C:2015:7, σκέψη 150.

(⁴) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

(⁵) Βλέπε απόφαση της 16ης Μαΐου 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg - Förderbank κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, T-122/15, ECLI:EU:T:2017:337, σκέψη 63.

(⁶) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

- 2.2. Όπως τονίζεται στην έκθεση των πέντε προέδρων για την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης, η ΕΚΤ υποστηρίζει την πρωτοβουλία της ανάθεσης στον ΕΜΣ του καθήκοντος παροχής ενός αξιόπιστου κοινού μηχανισμού ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ). Όπως η ίδια έχει σημειώσει στο παρελθόν⁽¹⁾, η ΕΚΤ χαιρετίζει την πρόταση θέσπισης πρόσθετων μηχανισμών ασφαλείας που θα μπορούσαν να ενεργοποιούνται υπό εξαιρετικές συνθήκες, όταν οι εκ των προτέρων εισφορές του ΕΤΕ δεν επαρκούν και οι εκ των υστέρων εισφορές δεν είναι άμεσα διαθέσιμες για την κάλυψη των εξόδων, με τη συνομολόγηση δανείων ή άλλων μορφών στήριξης παρεχόμενης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη. Ένας τέτοιος μηχανισμός ασφαλείας θα πρέπει να εφαρμοστεί το συντομότερο δυνατό και σε κάθε περίπτωση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2024, καταληκτική ημερομηνία της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014.
- 2.3. Είναι πολύ σημαντικό ο μηχανισμός ασφαλείας να υποστηρίζει όλα τα μέτρα που θα μπορούσε να λάβει το ΕΣΕ, συμπεριλαμβανομένης της παροχής στήριξης φερεγγυότητας και ρευστότητας σε ιδρύματα που τελούν υπό εξυγίανση. Η εν λόγω στήριξη ρευστότητας ενέχει πολύ μικρότερο κίνδυνο πρόκλησης ζημιών και έχει εξ ορισμού προσωρινό χαρακτήρα. Οι μηχανισμοί ασφαλείας που διευκολύνουν την παροχή ρευστότητας από το ΕΣΕ αποκτούν ιδιαίτερη σημασία, καθώς ο όγκος ρευστότητας που ενδέχεται να πρέπει να χορηγηθεί σε ορισμένο ίδρυμα μπορεί να είναι τόσο μεγάλος, που να υπερβαίνει τη χρηματοδοτική ικανότητα του ΕΤΕ.
- 2.4. Η ΕΚΤ συμφωνεί ότι ο μηχανισμός ασφαλείας θα πρέπει να είναι δημοσιονομικά ουδέτερος μεσοπρόθεσμα, οπότε και θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι τυχόν παρεχόμενη δημόσια συνδρομή θα ανακτάται μέσω της επιβολής εκ των υστέρων εισφορών στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Αυτή η απαίτηση αποτυπώνει έναν από τους βασικούς υποκείμενους σκοπούς της θέσπισης ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, δηλαδή την εξυγίανση τραπεζών χωρίς την επιβάρυνση των φορολογουμένων με μόνιμες δαπάνες. Ο προσεκτικός καθορισμός του χρονικού ορίζοντα κάλυψης των εν λόγω κεφαλαίων από τον χρηματοπιστωτικό τομέα είναι σημαντικός για την αποτροπή του καθορισμού εισφορών με υπερβολικά φιλοκυκλικό χαρακτήρα⁽²⁾.
- 2.5. Η ΕΚΤ διαπιστώνει κάποιο βαθμό ανακολουθίας όσον αφορά τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για την παροχή στήριξης στο ΕΣΕ. Αφενός, τα κράτη μέλη εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον ΕΕΜ και τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ θα παρέχουν από κοινού χρηματοδοτική στήριξη στο ΕΣΕ μέσω του ΕΜΣ. Για τον λόγο αυτό οι αποφάσεις για παροχή στήριξης στο ΕΣΕ θα λαμβάνονται από το συμβούλιο διοικητών, σε συμφωνία με τα εκτός ζώνης ευρώ κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ. Ωστόσο, στην ψηφοφορία για την επακόλουθη έγκριση των εν λόγω αποφάσεων από το Συμβούλιο μπορούν να συμμετέχουν όλα τα μέλη του Συμβουλίου⁽³⁾. Σε αυτά περιλαμβάνονται τα κράτη μέλη εκτός ζώνης ευρώ που δεν συμμετέχουν στον ΕΕΜ.
- 2.6. Τέλος, η ΕΚΤ υπογραμμίζει την ανάγκη διασφάλισης της δυνατότητας ταχείας ολοκλήρωσης της σχετικής διαδικασίας στήριξης, χωρίς αυτή να καθυστερεί την έκδοση και εκτέλεση της απόφασης του ΕΣΕ όσον αφορά το σχέδιο εξυγίανσης. Οι αποφάσεις σχετικά με τις εκταμιεύσεις του ΕΜΣ θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο αυτοματοποιημένες, ταχείες και αποτελεσματικές. Εν προκειμένω η ΕΚΤ εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ταχεία διαδικασία λήψης αποφάσεων από τον ΕΜΣ για τις αναλήψεις. Συγκεκριμένα, ο διευθύνων σύμβουλος έχει την εξουσία και την υποχρέωση να αποφασίζει εντός 12 ωρών από τη λήψη σχετικής αίτησης του ΕΣΕ⁽⁴⁾.

3. Μετονομασία του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας

- 3.1. Η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μετονομάσει τον ΕΜΣ μπορεί να αποβεί παραπλανητική όσον αφορά τόσο τους στόχους του όσο και τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Η ΕΚΤ προτείνει τη διατήρηση της υφιστάμενης ονομασίας του ΕΜΣ, προκειμένου να διασφαλιστεί σαφήνεια και συνέχεια έναντι των πολιτών. Από την άποψη αυτή η χρήση του όρου «νομισματικό» για τη νέα ονομασία του οργάνου της Ένωσης βάσει του προτεινόμενου κανονισμού είναι ανακριβής, κυρίως διότι οι στόχοι και τα καθήκοντα του ΕΜΣ δεν είναι «νομισματικά» ως προς τη φύση τους. Σύμφωνα με τις Συνθήκες, η οικονομική πολιτική βασίζεται στον στενό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, στην εσωτερική αγορά και στον καθορισμό κοινών στόχων, τα δε βασικά καθήκοντα της χάραξης και εφαρμογής της νομισματικής πολιτικής της Ένωσης και της διενέργειας πράξεων συναλλάγματος ανατίθενται στο ΕΣΚΤ, φορέας διακυβέρνησης του οποίου είναι τα όργανα λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ.
- 3.2. Στην υπόθεση Pringle το ΔΕΕ αποφάνθηκε ότι η θέσπιση του ΕΜΣ εμπίπτει στον τομέα της οικονομικής πολιτικής⁽⁵⁾. Το ΔΕΕ ανέφερε ότι ο επιδιωκόμενος από τον ΕΜΣ σκοπός, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της, διακρίνεται σαφώς από τον σκοπό της διατήρησης της σταθερότητας των τιμών που συνιστά τον πρωταρχικό σκοπό της νομισματικής πολιτικής της Ένωσης. Συγκεκριμένα, μολονότι η σταθερότητα της ζώνης του ευρώ μπορεί να έχει επιπτώσεις στη σταθερότητα του νομισματικού που χρησιμοποιείται στη ζώνη αυτή, εντούτοις ένα μέτρο οικονομικής πολιτικής δεν μπορεί να εξομοιωθεί με ένα μέτρο νομισματικής πολιτικής απλώς επειδή ενδέχεται να έχει έμμεσες συνέπειες για τη σταθερότητα του ευρώ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε παράγραφο 2.8 της γνώμης CON/2013/76.

⁽²⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 4 και άρθρα 22 και 23 του παραρτήματος του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽³⁾ Άρθρο 22 παράγραφος 7 και άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β) του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁾ Βλέπε απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Thomas Pringle κατά Government of Ireland κ.λπ., C-370/12, σκέψη 60.

⁽⁵⁾ Βλέπε απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Thomas Pringle κατά Government of Ireland κ.λπ., C-370/12, σκέψη 56.

- 3.3. Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι πηγή έμπνευσης για την επιλογή της προτεινόμενης νέας ονομασίας ενδέχεται να ήταν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Ωστόσο, το ΔΝΤ ιδρύθηκε υπό διαφορετικές συνθήκες και με διαφορετικούς σκοπούς και καθήκοντα. Το ΔΝΤ ιδρύθηκε το 1944 κατόπιν έγκρισης του καταστατικού του και επιφορτίστηκε με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των μελών του με το σύστημα σταθερών ισοτιμιών, γνωστό και ως «σύστημα του Μπρέτον Γουντς», προκειμένου να αποτραπεί η επανάληψη των ανταγωνιστικών υποτιμήσεων που είχαν συντελέσει στη «Μεγάλη Ύφεση» τη δεκαετία του 1930. Μεταξύ των σκοπών του περιλαμβάνονται η προώθηση της διεθνούς νομισματικής συνεργασίας, η διευκόλυνση της επέκτασης και της ισορροπημένης ανάπτυξης του διεθνούς εμπορίου, η προαγωγή της συναλλαγματικής σταθερότητας, η διατήρηση ομαλών συναλλαγματικών σχέσεων μεταξύ μελών, η αποτροπή των ανταγωνιστικών υποτιμήσεων στον συναλλαγματικό τομέα και η προσωρινή θέση των γενικών πόρων του ΔΝΤ στη διάθεση των μελών του με επαρκείς διασφαλίσεις, έτσι ώστε να τους παρέχεται η δυνατότητα αποκατάστασης ανισορροπιών στα οικεία ισοζύγια πληρωμών⁽¹⁾.

Φρανκφούρτη, 11 Απριλίου 2018.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Βλέπε άρθρο I σημεία (i), (ii), (iii) και (v) του καταστατικού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.